

предпріятіе. За туй тръгна съ приготвенѣ-тѣ си войскѣ срещо непріятеля си, когото срешна въ Месимвріѣ, гдѣто ся ударихѣ двѣ-тѣ сили. На първо то сраженіе Докумъ сполучи, а на второ-то изгуби, за туй ся върна въ земѣ-тѣ си, да натѣми пагубѣ-тѣ си, и като ѣ натѣми, на другѣ-тѣ години пакъ излѣзи на бой. Въ туй време гръцкій царь като научи отъ спіоны-тѣ си българско-то намереніе, привари та ся спря съ войскѣ-тѣ си задъ единъ рѣтъ, близо до българскія станѣ (ордіѣ), и презъ ноцѣ-тѣ, като нападна на спящи-тѣ Българи, погуби много и самага Докума рани, който слѣдъ малко умре въ млади-тѣ си години. Тога гръцы-тѣ минахѣ въ Българіѣ, да си отвърнатѣ. Но Българи-тѣ не научени да имъ тѣпчатъ земѣ-тѣ мекушери гръцы, станахѣ гордо и ги изгонихѣ вѣнъ отъ предѣли-тѣ си.

Цоко

816 — 818.

Слѣдъ Докума ся вѣцари братъ му Цоко, който бѣше страшенъ гонитель на хрістіаны-тѣ, които Крумъ бѣше заробилъ и преселилъ отъ Тракіѣ и Македоніѣ въ Българіѣ; наказа съ лютѣ смѣрть учители-тѣ на хрістіанскѣ-тѣ вѣрѣ и мнозина изби; но той слѣдъ малко услѣпя и го убихѣ свои-тѣ му, които го мразехѣ за безпѣтни-тѣ му дѣла: защото той вмѣсто да ся грыжи за добро-то на царство-то си, гонеше и затриваше невинны-тѣ, които работеха земѣ-тѣ, за туй царува твърдѣ малко.